

סוללים דרן

בונים חירות תודעתית

חוברת מאמרים

מי אנחנו?

'סוללים דרך' הינו מיזם העוסק בתודעה והסברה שהחל לפני מספר שנים לאור הצורך להבין את המתרחש במרחב הציבורי באופן ענייני, ללא משוא פנים ומתוך שיח בוגר ומקצועי.

לאט לאט הצטרפו למיזם אנשים רבים, עד שכיום הקהילה הגיעה לכ-17 אלף חברים (!) שמקבלים מאמר בכל יום.

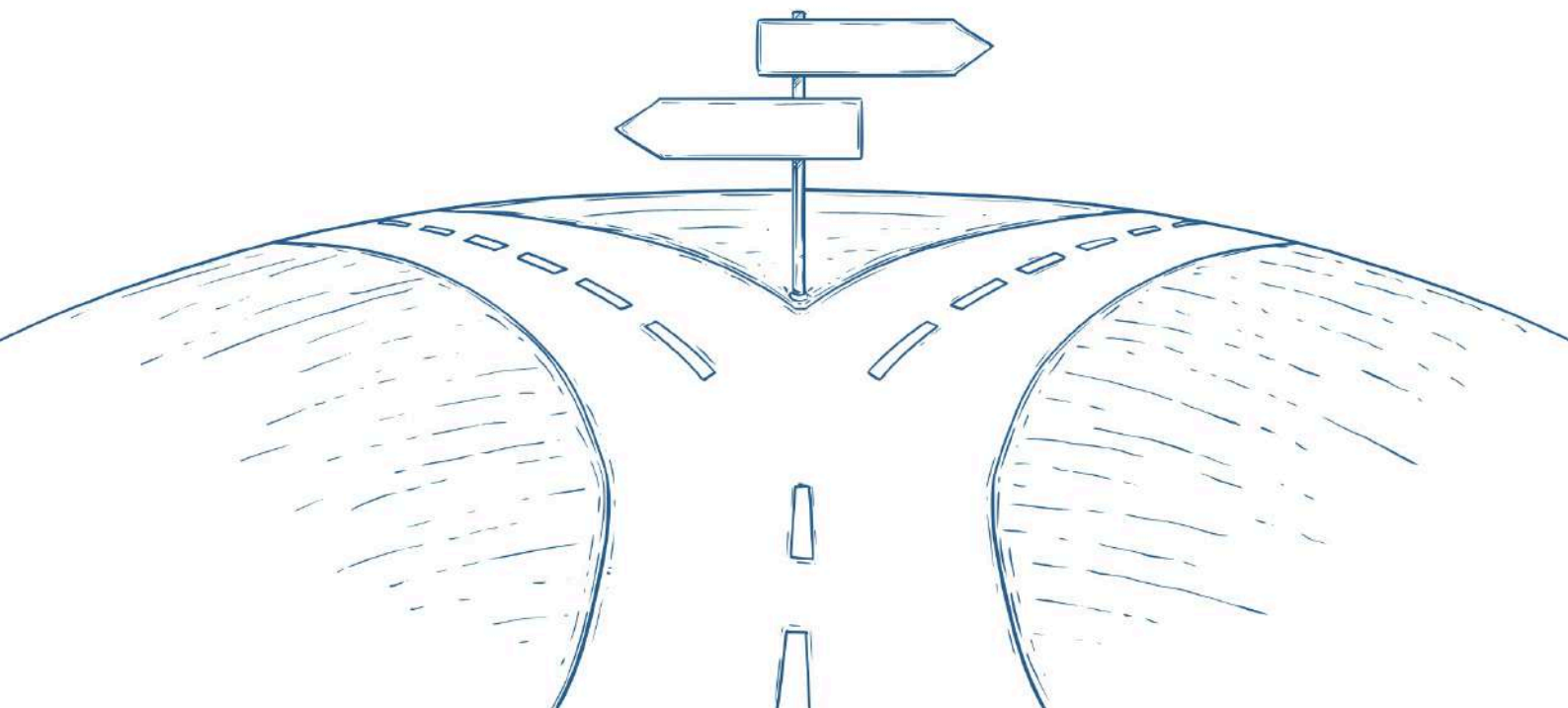
ב'סוללים דרך' אנו נוהגים לומר ש'אין לך דבר פרקטי יותר מתיאוריה טובה'.

כלומר, המיזם מאפשר לתחושות האינטואיטיביות הפשוטות של רבים, לעבור מתחושות בטן להמשגה ברורה ולתודעה סדורה. רק אדם בזה הופך להיות 'אקטיביסט' מדויק הפועל בהתאם לרוח לאומית, ציונית ויהודית.

אנו משתדלים לסקל את אבני הנגף מנהר החיים הישראלים על מנת לסייע בענווה לספינה הלאומית לנוע בבטחה ובגאון.

תגובות: ooffice@solelim-derech.co.il

להפצת החוברת: דניאל 052-757-5290

ניצד נדע במי לבחור?

אודי בן חמו 📌

לבחור נכון זה לא עניין של אהדה – זה עניין של הבנה

על שלושה דברים נבחר-הציבור עומד: על עומק התפיסה הרוחנית, על ההבנה התרבותית, ועל השליטה במערכת הציבורית.

הבחירות הבאות עלינו לטובה גורמות לרבים לשאול את עצמם: במי נבחר? מי היא המפלגה, או מיהו איש הציבור, שראוי לתת בהם אמון? לפני שאנו נחפזים לבחור בדמות כזו או אחרת, כדאי קודם כל להגדיר את **אמות המידה**. מה אנחנו מחפשים, בעצם, באותו מועמד המבקש את קולנו?

שנית, חשוב לזכור: **מנהיגות נבחנת בראש ובראשונה במבחן התוצאה** – ביכולת המעשית לקדם ולממש מדיניות. לא בכישרון רטורי, לא בנימוסים והליכות, לא ב'חברמניות' ואפילו לא בשאלה 'האם המועמד תרם כלשהו בעבר'. רק מימוש מדיניות. כל השאר משני לחלוטין. להלן ניסיון צנוע לסייע לקראת ההכרעה:

א. התפיסה הרוחנית

עם ישראל נושא בשורה היסטורית ארוכת שנים, וייעוד נצחי המנחה את דרכו על בימת ההיסטוריה. לא נולדנו ב-48.

כשבוחנים מועמד, כדאי לבדוק: האם הוא ניחן בראייה היסטורית רחבה, או שמא נקודת המבט שלו קצרת טווח וצמודה לקצה אפוף? האם הוא מזהה בעת הזו עם המצוי בתהליך צמיחה ובניין של קומה רוחנית חדשה, או שמא הוא רואה כאן חברה בתהליך שקיעה וגסיסה? בשפה ציורית: **האם המועמד תופס אותנו בדרך לחדר הלידה, או חלילה בדרך למחלקת טיפול נמרץ?**

בדרך כלל, המשמעות של תפיסה רוחנית כזו היא **סבלנות ואורך רוח**, ובחינת כל אתגר אל מול הנצח. לא רק במונחים של 'כאן ועכשיו'.

ב. ההבנה התרבותית

כל תקופה מאופיינת בתכונה משלה. בכל עידן שולטת מערכת רעיונית המעצבת את פני החברה – ה"צייטיגייסט" (רוח הזמן).

כפי שתיאר זאת ג'ורג' אורוול במאמרו המפורסם 'חופש העיתונות' (שנכתב כמבוא ל"חוות החיות"):

"בכל רגע נתון ישנה 'אורתודוקסיה' – אוסף של רעיונות אשר ההנחה היא שכל האנשים החושבים נכון יקבלו אותם ללא ערעור. אין זה איסור רשמי לומר את זה או את זה, אבל זה 'לא יאה' לומר זאת... כל מי שקורא תיגר על האורתודוקסיה השלטת מושחק בייעילות מפתיעה."

ההבנה התרבותית היא היכולת לחשוף את אותה תשתית רעיונית סמויה שעליה עומדת המציאות. הזיהוי שלה אינו פשוט, אך אין דבר מוחשי ממנה, שהרי **התרבות מעצבת את כל מרחבי חיינו:** ממערכת החינוך והמשפט, דרך התקשורת, הכלכלה, הריבונות והמדיניות הביטחונית, סגנון ואופנה, ועד לשפה.

אם כן, מהי 'רוח הזמן' המעצבת את חיינו כיום? התשובה היא: **התרבות הפרוגרסיבית.** מועמד רלוונטי מחויב לשלוט בחומר: להבין את מטרת התרבות הפרוגרסיבית, איך היא נראית, מה המשמעות העמוקה של כתיבה א-מגדרית, כיצד תפיסה זו מחלחלת לשורות צה"ל, ואיך היא משפיעה על מערכת המשפט, על המשילות ועל שמירת אדמות הלאום. ככל שהמועמד מודע ומאבחן זאת באופן מיטבי – כך הוא כשיר יותר להתמודד מולה. **מועמד שלא מכיר את התרבות על בוריה דומה לאדם המעוניין לגלוש בים, בלי להבין את כיווני הרוח.**

ללא פירוק המושג 'שומרי הסף' כפי שהוא נתפס כיום, לא נבין את המהפכה שחולל כאן אהרן ברק

ג. השליטה הציבורית

הקריטריון השלישי הוא הבנת 'מערכת ההפעלה' של המנגנון הציבורי, או מה שמכונה לעיתים **ה'דיפ סטייט'** (מדינת העומק).

ללא הבנה פרטנית "ברחל בתך הקטנה" של המנגנונים הללו, לא ניתן לתפוס למשל מדוע קשה ומורכב כל כך למנות בעלי תפקידים עם אוריינטציה לאומית.

ללא פירוק המושג 'שומרי הסף' כפי שהוא נתפס כיום, לא נבין את המהפכה שחולל כאן אהרן ברק.

בהיעדר ההבנה הזו, לא יהיה ברור מדוע הנהג הלאומי – ראש הממשלה – אינו לוחץ לכאורה על הגז ומדהיר את המדינה קדימה. אנו נמשיך לצעוק עליו "סע כבר!" מהמושב האחורי, במקום להביט אל השמשה הקדמית, לזהות את שדה המוקשים, המהמורות והמארבים הביורוקרטיים שהונחו על הדרך, ולעזור בנטרולם.

היכרות אמיתית עם הפקידות והציבוריות הישראלית מחייבת הפנמת דבריה המכוננים של דינה זילבר, לשעבר המשנה ליועץ המשפטי לממשלה, בספרה 'בירוקרטיה כפוליטיקה':

"המגמה החשובה היא העתקת מרכז הכוח השלטוני ויכולת ההכרעה המעשית בשאלות של מדיניות, מהדרג הפוליטי הנבחר לדרג הפקידותי הממונה. תהליכים אלו מתרחשים במסווה של ניטרליות ושל מומחיות אובייקטיבית, תוך עקיפת ההליך הדמוקרטי וסיכנונו, מבלי ליתן דין וחשבון לציבור הרחב שגורלו נקבע בדרג הפקידותי."
זוהי מערכת הפעלה כוללת, לא אפיזודה חולפת.

אלו הם שלושת הקריטריונים. כעת, אתם מוזמנים לקחת את המועמדים השונים ולהעביר אותם דרך המסננת הזו.

שאלו את עצמכם: האם הם התייחסו למערכות הללו בעבר? האם כתבו על כך מאמר? נשאו נאום מנומק? יזמו חקיקה בנושא?

אגב, הקריטריונים הללו יעילים לא רק בהתייחס לפוליטיקאים, אלא גם לדירוג ובחינה של אנשי רוח, מחנכים ומובילי דעה. והם טובים גם לבחינת, מוסדות חינוכיים ארגונים ועמותות המבקשות את אמון הציבור, כמו 'הרבעון הרביעי', 'אל הדגל' ועוד.

בעידן הנוכחי, ללא הבנת שלושת המימדים הללו – אין אפשרות להיות רלוונטי.

יתרה מזו: ללא הבנת המשולש הזה – מציאת נקודת האיזון הנכונה בין מרכיביו, לצד הבנת האילוצים הכבדים בזירה הבינלאומית וכל אותם משתנים קריטיים שאינם מדוברים כלל בתקשורת – אנו עלולים לעשות עוול למועמד מסויים, וללכת שולל אחר האחרים.

אנו נבחן אותו שלא כהלכה, נציב בפניו יעדים לא ריאליים, ולא נבין מדוע אינו רץ קדימה או מדוע הוא מאט פתאום. **ללא המבט הרחב הזה, נחמיץ את העובדה שהוא פשוט צולע מטאפורית תחת משקלם של כבלים הסמויים מן העין.** רק זיהוי נכון של המציאות יאפשר לנו לבחור, ולדרוש, נכון. ואחרי כל זאת, שאלו את עצמכם מי הם שותפיו של אותו מועמד במחנה.

מוזמנים לנסות בבית.

רוח חירותית: בין הכללי לפרטי במערכה אחת

אודי בן חמו 📌

הניצחון האמיתי לא נולד בשדה הקרב – הוא נולד בתוך הנפש

א. בכל מבחן היסטורי, החזית האמיתית אינה מתנהלת רק בשדות הקרב הגלויים או בזירות המדיניות המורכבות. **החזית המכרעת נמצאת בתוך התודעה פנימה.** המאבק על קומת הרוח מתנהל במקביל – ברמה הלאומית הכללית ובמרחב הפרטי של הנפש.

במאבק ההיסטורי הזה על קיומנו, המציאות נעה בגרף תנודתי: ישנן תקופות של נסיקה והישגים מרשימים, ולצידן ימים של האטה, שחיקה ומחירים כבדים.

ובתוכם, הרבה סימני שאלה וערפל של חוסר ודאות המאפשר לחיידקים תודעתיים לחדור אל תוכנו.

בתוך הדינמיקה הסוערת הזו, הסכנה הגדולה ביותר האורבת לפתחנו היא הנטייה האנושית לאמץ את אשליית ה'זבנג וגמרנו'.

החזית המכרעת נמצאת בתוך התודעה פנימה

ב. אנו חיים בעידן של סיפוקים מידיים, אך חייהם של עמים ואומות אינם עובדים כך.

תהליכים היסטוריים עמוקים דורשים זמן, סבלנות והקרבה.

מי שמביט במערכה מבעד לחור המנעול של ההישג המידי, נידון לחיות ברכבת הרים רגשית. הניצחון במלחמה ארוכה אינו מושג במכה אחת מוחצת שמסיימת את הסיפור לתמיד, אלא בהצטברות של עמידה איתנה, שבירת רצון האויב וביצור כוחנו לאורך זמן. **והכל תוך שמירה על אורך נשימה.**

ג. העקשנות הזו, הדרישה הבלתי מתפשרת לעמוד בלחצים כדי להשיג את מטרותינו, מציבה מראה נוקבת אל מול החברה.

לאור המאמץ העילאי הנדרש מכולנו, **כדאי וראוי להביט נכוחה ולבחון מי שותף למאמצים הללו, ומי בוחר להחלישם.** שותפות במערכה נמדדת גם בנכונות לשאת בנטל התודעתי, בסירוב להיכנע לתכתיבים זרים **ובמחויבות המוחלטת ליעדים הלאומיים המשותפים.**

ד. כדי להחזיק מעמד במרתון הזה, המשימה החיונית ביותר שלנו היא **שמירת התודעה נקייה לחלוטין מהשפעות רגשיות מחלישות.** הסכנה הגדולה ביותר לרוח היא העיסוק האובססיבי – הפנטזיה המדמיינת שאם רק היינו עושים כך וכך, הכל היה אחרת. "אילו רק פעלנו קודם", "אילו רק בחרנו בנתיב ההוא" – הרהורים אלו אינם ביקורת בונה, אלא רעל תודעתי המייצר אשליה של שליטה בדיעבד. **שקיעה במחשבות 'אילו' רק שוחקת את האנרגיה הנחוצה להתמודדות עם ההווה.**

ה. כאן בדיוק נדרש איזון עדין ובוגר: ראוי כמובן להפיק לקחים וללמוד משגיאות, אבל בקור רוח ובדופק נמוך ולא בתחושת חמיצות מתמשכת.

הבחנה חדה בין ניתוח העובדות לבין תגובתנו הנפשית אליהן.

עלינו לאמץ מבט אובייקטיבי, קר ומפוכח על המציאות כפי שהיא – לראות את הקשיים, הטעויות והאילוצים בלי לייפות ובלי להדחיק. אולם, הפיכחון האובייקטיבי אינו צריך להוביל לכניעה לתכתיבים זרים או לנסיבות החיצוניות.

הרבה דברים מחוץ לשליטתנו הישירה – למעט דבר אחד, המבצר החשוב ביותר: חירותנו התודעתית.

ו. ההיסטוריה מלמדת שאפשר לנצח בגדול במישור הטקטי והפיזי, אך לעשות זאת מתוך תבוסתנות, דכדוך ונמיכות קומה נפשית – ניצחון חמוץ שסופו שקיעה. ומנגד, **אפשר להתמודד עם מורכבויות רבות, אתגרים מפותלים וחוסר ודאות ממושך, ודווקא מתוכם לשמור על רוח גדולה, איתנה ומלאת חוסן.** איכות החיים והמאבק שלנו אינה נקבעת על פי היעדר הבעיות, אלא על פי גובה הקומה שבה אנו פוגשים אותן ועל פי החירות התודעתית שבה אנו מנהלים אותן.

ז. **כאן בדיוק משתלבים יחדיו הכללי והפרטי:** החוסן הלאומי אינו מושג מופשט, הוא בנוי ישירות מהמבנה הנפשי של כל אזרח ואזרח.

כל אחד מאיתנו נדרש לבצע את המעבר המחשבתי הזה בתוכו: **להביט בתמונה הכוללת, לנקות את רעשי הרקע המחלישים, ולסרב לשקוע באכזבה מתמשכת.**

הרבה דברים מחוץ לשליטתנו הישירה – למעט דבר אחד, המבצר החשוב ביותר: חירותנו התודעתית

ח. אחריות ואופטימיות:

אופטימיות אינה עצימת עיניים מול הקושי, אלא אמונה עמוקה ופרקטית בצדקת הדרך – בכוחנו להשתפר עוד ועוד ולנצח!
לצדה ניצבת האחריות – ההבנה שאין מישהו אחר שיעשה את העבודה במקומנו. כל קומה זקופה וכל החלטה לשמור על רוח של גבורה מפוכחת בתוכנו, הן לבנה נוספת בחומת החוסן המשותפת שלנו.
כאשר אנו לוקחים אחריות על רוחנו ועל מעשינו, ומביטים קדימה מתוך חירות תודעתית עמוקה ותקווה מבוססת, שום משך זמן ושום לחץ לא יוכלו לנו.

'מכירת בהלה' בשוק הערכים: מדוע אסור לנו למכור את עקרונותינו בזול?

איתי אסמן 🍌

כשמפנים עלינו ביקורת, הפיתוי הגדול ביותר הוא לוותר על מה שאנחנו באמת מאמינים בו

1 הפסיכולוגיה של ההפסד: למה אנחנו בורחים כשערך השוק יורד?

בכלכלה התנהגותית ובשוק ההון קיים מונח מקצועי שנועד לתאר אחת מהתופעות ההרסניות ביותר עבור משקיעים: 'מכירת בהלה' (Panic Selling). המנגנון הפסיכולוגי העומד מאחורי התופעה הזו נשמע פשוט, אך הוא פועל בצורה עוצמתית: **ברגע שמניה מסוימת מתחילה לרדת והמסכים נצבעים באדום, מתעורר אצל המשקיע פחד קיומי משתק**. הלחץ הנפשי מציף את מערכות קבלת ההחלטות שלו ודוחף אותו למכור את הנכס במהירות. המטרה המיידית שלו היא 'לעצור את הדימום' ולמנוע מעצמו הפסדים נוספים. פעולה זו מתבצעת באופן מובהק תחת השפעה רגשית עזה, ולרוב ללא ניתוח רציונלי של נתוני הבסיס האמיתיים של החברה או של השוק הרחב. מי שמבין מעט בכלכלה יודע ששוק ההון הוא במהותו תנודתי. מגמות כלכליות נבחנות לאורך זמן, בפרספקטיבה של חודשים, שנים ועשרות שנים, ולא על בסיס של רגש רגעי או תנודה יומית חולפת. **ההיסטוריה הפיננסית מוכיחה זאת פעם אחר פעם: מי שממהר למכור את המניה שלו בגלל פאניקה רגעית מפסיד בגדול**. מנגד, מי ששומר על קור רוח ודבק באסטרטגיה ארוכת טווח, קוצר בסופו של דבר את הפירות.

ברגע שמניה מסוימת מתחילה לרדת והמסכים נצבעים באדום, מתעורר אצל המשקיע פחד קיומי משתק

2 מניות הרוח: כשהערכים שלנו סופגים מתקפה

התופעה הפסיכולוגית הזו אינה מוגבלת רק למסכי הבורסה המרצדים. היא מתרחשת מדי יום גם בעולם הערכים, האמונות והרוח שלנו. אנו חיים כיום בתקופה סוערת, שבה מופעלים עלינו מניפולציות תודעתיות ולחצים חברתיים בלתי פוסקים.

אדם יכול להחזיק באמונה שלמה בערכים דתיים, לאומיים ומוסריים עמוקים, ולחיות לאורם בביטחון; אך לפתע מגיע גורם חיצוני כמו תקשורת, רשתות חברתיות או סביבה חברתית ופוליטית, ומטיח בו האשמות קשות: "אתה פשיסט", "אתה חשוך", "הדרך שלך גורמת לשנאה ופירוד". בדיוק ברגע הזה מופעל אותו מנגנון פסיכולוגי מוכר של 'מכירת בהלה': **אדם שאינו רוצה להרגיש רע עם עצמו, או החושש לספוג את אש הביקורת ונידוי חברתי, ממחר להתקפל.** הוא מבקש לרצות את מאשימיו כדי להרגיע את החרדה המיידית, ובכך למעשה 'מוכר' את הערכים הרוחניים והלאומיים שלו במחיר רצפה.

3 אשליית הוויתור: הפסד מובטח לטווח הארוך

אותו אדם מבוהל הממהר להתנצל אינו מבין את כללי המשחק. הוא אינו מבין שאם יחזיק בחוזקה בערכיו ויעמוד על שלו מול גלי הביקורת, לאורך זמן הערך של דרכו רק יעלה, כי הוא יתברר כנכון. **ברגע שהוא מתחיל להתנצל, להתפשר ולוותר על עקרונות היסוד שלו רק כדי לשכך את הלחץ הרגעי ולהימנע מעימות, הוא פוגע אנושות בערכיו.** בטווח הארוך הוא יישאר קירח מכאן ומכאן, נטול דרך וחסר עמוד שדרה, בדיוק כמו אותו משקיע לחוץ שנכנע לפחד, מכר את נכסיו בהפסד ונשאר מחוץ לשוק כשהעליות הגיעו. (כמובן, אדם צריך לברר באומץ את דרכו ולהיות פתוח לביקורת, אך לא על כך מדובר.)

4 סימולציה מנטלית: חוסן מול קמפיינים של השחרה

כיצד אפוא נמנעים מאותה מכירת בהלה, המסוכנת כל כך, בעולם הערכים? התשובה טמונה בהכנה המוקדמת. יועצי השקעות מקצועיים ממליצים למשקיעים לערוך לעצמם 'סימולציה מנטלית' עוד לפני שהם משקיעים את השקל הראשון. הם נדרשים להפנים ולהשלים מראש עם העובדה שערך ההשקעה צפוי לרדת בנקודות מסוימות לאורך הדרך, ושאסור להם להיבהל מכך. **ההבנה שהתנדודתיות היא חלק טבעי, צפוי והכרחי של התהליך, מאפשרת להם לצלוח את המשברים ללא מהלכים פזיזים.**

כך בדיוק עלינו לפעול כיום מול הלחצים החברתיים והתקשורתיים. **אדם שמחליט ללכת בדרך רוחנית או לאומית מסוימת, שבוחר להצביע למפלגה המייצגת את עקרונותיו, או שמתגייס ופועל למען המדינה מתוך תפיסה סדורה – חייב לדעת מראש שהוא יימצא תחת מתקפה.** לקראת מערכת בחירות קרובה ובכל צומת הכרעה ציבורי אנו צפויים להיות מותקפים בקמפיינים אגרסיביים ומתוכננים היטב, שנועדו להשחיר את האוחזים במכלול הערכים הלאומי. ההבנה הזו היא חצי מפתרון הבעיה, שכן **ברגע שאדם מבין את המרחב שבו הוא נמצא – הוא יודע להתכונן מנטלית ולא להגיב בצורה אימפולסיבית מתוך פחדים.**

הן אינן מעידות בהכרח על טעות, אלא הן פשוט חלק מטקטיקה ומקמפיין שנועד לייצר פאניקה ודמורליזציה בשורותינו

5 להחזיק בגאון: ניצחון הדרך הארוכה

ראוי לפתח חוסן נפשי ולהבין שההתקפות והביקורות הללו הן תגובה נורמלית וצפויה. **הן אינן מעידות בהכרח על טעות, אלא הן פשוט חלק מטקטיקה ומקמפיין שנועד לייצר פאניקה ודמורליזציה בשורותינו.** מול גלי ההשמצות, עלינו להישיר מבט אל המטרה והחזון. ערכי הנצח אינם נמדדים בתנודתיות של יום, של שבוע או של ספין תקשורתי, אלא בפרספקטיבה היסטורית עמוקה ורחבה. בדיוק כפי שמשקיע מנוסה ומקצועי אינו נבהל מתנודתיות זמנית ואינו בודק את שווי התיק שלו בכל דקה, אלא בוחן את אחוזי הצמיחה והרווח לאחר תקופות ארוכות – כך גם עלינו לבחון את דרכנו הערכית. אסור לנו להיתפס לפאניקה של 'מכירות חיסול' בכל פעם שמישהו מנסה לגרום לנו להרגיש רע או מכנה אותנו בשמות גנאי. הפחד הזה הוא פחד רגעי מהפסד תדמיתי, אך הוא חסר כל בסיס רציונלי.

ככל שנגביר את השכל, נחזק את ההיגיון ונאמץ ראייה אסטרטגית לטווח הארוך, כך פחות נמהר למכור את ערכינו. במקום להתנצל ולהתקפל בפני רוחות השעה, עלינו להחזיק בעקרונותינו בביטחון מלא ובגאון, מתוך ידיעה ברורה וצלולה: **מי שאינו מוכר ביום של ירידות הוא זה שינצח בסופו של דבר.**

ספרים רבותי ספרים

אודי בן חמו 📖

מאחורי כל מדיניות ומאחורי כל מהפך חברתי מסתתרים רעיונות. מי שמבין את הרעיונות – מבין את העולם

"לעולם מי שקורא ספרים, ינהל את מי שצופה בטלוויזיה".

העמקה שיטתית ברעיונות ותפיסות עולם מאפשרת את הבנת המערבולות המצויות עמוק בלב ים, ולא רק ראיית הקצף שמעל פני המים. **לקראת שבוע הספר, להלן המלצה על עשרה ספרים:**

א. 'מדוע אתה מצביע ימין ומקבל שמאל' / ארז תדמור

'רעיונות העל' מעצבים את כל חיינו. הם מוגדרים ומוחדרים באמצעות מערכות החינוך, התקשורת, המשפט, הפקידות הבכירה, עולם התרבות והאמנות והזירה החוץ-פרלמנטרית. השמאל שולט באופן בולט במערכות המדינה ובמוקדי הכוח הללו וכך נשאר שלטון הימין, המנצח שוב ושוב בבחירות, ללא יכולת פעולה יעילה בזירות המשפיעות על חיינו. הספר מתאר ומנתח מוקד כוח אחר משנהו. אין זירה הנשארת ללא טיפול, תוך תיאור אנקדוטות רבות המסירות את המסווה הציבורי מעיני הקורא. כך, מבלי להכיר את שורשי הרעיונות, אנו מקבלים לא פעם נבחרי ציבור מימין, המוציאים לפועל מדיניות שמאל.

מבלי להכיר את שורשי הרעיונות, אנו מקבלים לא פעם נבחרי ציבור מימין, המוציאים לפועל מדיניות שמאל

ב. 'ניידים ונייחים' / ד"ר גדי טאוב

קבלו משקפיים חדשות לחלוקה החברתית בישראל, הנבחנת על פי שני מרכיבים: **היחס ללאומיות והיחס לדמוקרטיה**. לא עוד ימין ושמאל אלא 'ניידים ונייחים'. לתפיסת ה'ניידים', לאומיות הינה צרות אופקים ונגועה בשנאת זרים. עיני ה'ניידים' נשואות אל המרחב העולמי שאינו נתון בגבולות. השפה היא אוניברסלית, והזדהותם

נתונה למוסדות בין-לאומיים.

'הניידים' רואים בלאום פרימיטיביות וצמצום, ומאמצים תפיסת מערכת הפועלת להעביר את הכוח הפוליטי מהציבור הרחב לידיה שלה.

אם מפעלו של אהרון ברק קופץ לכם לראש, אתם בהחלט צודקים.

התיאוריה פרקטית מאוד כיום משום שכל מי שמציע תרופת פלא לבעיותינו מבלי להחזיר את הריבונות לעם, מוליך שולל.

נפתלי בנט, לדוגמה, הוא אולי ימין ביטחוני אך נייד לחלוטין. עדכנו גרסה.

ג. **'פרחים בקנה – כך אג'נדות רדיקליות שינו את פניו של צה"ל' / נוה דרומי**

הספר מתאר את השינוי הדרמטי שעובר על צה"ל בשנים האחרונות, וכיצד אחת הזירות הסטריליות והמקודשות ביותר בחברה הישראלית הפכה להיות זירה פוליטית לכל דבר ועניין.

נקודת המפנה היא המהפך ב-77'. דרומי מסבירה לאן נעלם מושג ההכרעה והניצחון מהלקסיקון הצה"לי וחושפת לעיני הקורא את הרעיונות, המוסדות והאנשים האחראיים לזאת.

אחד הפרקים נקרא **"תחת אפם עשינו מהפיכה"**, ובו מתוארת חדירת ארגוני פמיניזם רדיקלי לצה"ל כדי לשנות את פניו – ולא, כפי שנהוג לחשוב בתמימות, כדי לקדם נשים. קריאת הספר תבהיר היטב כיצד המלחמה הנוכחית מתנהלת.

ד. **'מלכודת אוסלו, מחלום השלום לרחובות המדממים' / יובל בלומברג**

הסכמי אוסלו הטראגיים שינו את המרחב הביטחוני והחברתי של מדינת ישראל לבלי הכר.

רחובות מדממים, "קורבנות השלום", מחבלים חמושים על ידינו, ופרס נובל לשלום לאחד מגדולי צוררי עמנו – יאסר ערפאת.

מי עמד מאחורי ההסכמים, אילו רעיונות מעצבים נחו בבסיסם, כיצד טופחו ונהדפו לקדמת הבמה הציבורית, ומדוע שינו ההסכמים הללו את פני החברה הישראלית, **שהחלה לזנוח את הציונות, ולהתייצב מאחורי תפיסה אוטופית חסרת כל בסיס ריאלי בשם 'מחנה השלום'**, כשמנגד נתפס מחנה הימין כאויב מבית. עד היום.

ה. **'חזון ופגיון, האיסלאם ומלחמתו בכופרים' / ד"ר מיכאל בן ארי**

ספר מקיף ויסודי החושף את דרך החשיבה והפעולה של האסלאם, חוסר ההבחנה בין הדתי לפוליטי, פירוק המושג 'אסלאם מתון', וחוסר ההבחנה בין יהודים לציונים.

המטרה: השלטת האסלאם על העולם כולו.

הספר מלמד בהרחבה על 'האחים המוסלמים' ומייסדם, חסן אל-בנא, על 'הקוד התפעולי' של הארגון ועל האסטרטגיה ארוכת הטווח וה'סבלנית' שלו.

קשה לדמיין שה-7/10 יכול היה להתרחש, או שנציג האחים המוסלמים מנסור עבאס היה מנורמל, לו היינו מתייחסים להתרעותיו של בן ארי. הטירוף המוחלט הוא, שבמקום לקבל על כך פרס, הוא מתמודד בימים אלו בבית המשפט על אמירותיו.

ו. **'תולדות היהודים, היסטוריה ישראלית' / ד"ר עשהאל אבלמן**

כל ההיסטוריה הישראלית, מאברהם אבינו ועד בן-גוריון, בכרך אחד.
דרך שישה מרכיבים החורזים את הספר, שבהם מתייחד עם ישראל לסיפור רציף.
הראשון: המהפכה הרעיונית שמגולמת במקרא.
השני: עול הגלות הכבד וכיצד הצליח עם ישראל לשמור על זהותו מבלי להיטמע בעמים.
השלישי: הזיקה לארץ למרות הריחוק הפיזי.
הרביעי: היצירה הספרותית-תרבותית-דתית של עם ישראל.
החמישי: הלחץ הבלתי-רגיל על עם ישראל בגלות עד לשיאו בשואה.
השישי: התנועה הציונית, שיבת עם ישראל תוך כדי תחייתה של השפה העברית העתיקה – דבר חסר תקדים.

ספר העוסק בפנומן הגדול והמשמעותי ביותר במציאות – עם ישראל – מתוך הערצה וענווה גדולה.

ז. 'ביבי, סיפור חי' / בנימין נתניהו

הסופר מוכר לכם. נתניהו מתאר את תחילת דרכו כראש מכון יונתן לחקר הטרור. "כיוון שהטרור הפך לתופעה בינלאומית, היה הכרח להילחם בו במאמץ בינלאומי. כדי להביס את הרע, נדרשה תגובה מוסרית, מדינית וצבאית אחידה של מדינות המערב. המקום הראשון שהיה צריך לחולל בו שינוי היה בשדה הקרב המכריע ביותר – בזירה הרעיונית". האם עשינו מאז מספיק בנושא הזה? לא בטוח.
לאחר שנבחר ב-96' אמר לו נשיא ארה"ב קלינטון: "ביבי אני חייב להסיר בפניך את הכובע. עשינו כל מה שיכולנו כדי להפיל אותך, אבל ניצחת אותנו בגדול".
בקיזור, תנו לאיש לספר לכם ללא הפרעות על ערכיו, הגורמים המניעים והמכשילים הרבים. מבית ומחוץ. אח"כ תחליטו ללא מתווכים מה דעתכם על פועלו.

ח. 'הקריטריון לאמת והקריטריון למוסר' / הרב יוסף קלנר
ספרים רבים מתחילים בתיאור המִטָּה והרעיון המרכזי העומד ביסוד ספרם.
הספר הייחודי הזה עוסק במתודולוגיה שעל פיה ניתן להחליט כיצד קובעים מהי האמת. אנו חיים בעולם שבו שגורה בפיו של כל אדם נאור ומתקדם בעיני עצמו האמירה: "כל אחד והאמת שלו"; אך האמת היא שזהו כשל לוגי, אינטלקטואלי ומוסרי.
חברה החיה ללא קריטריונים הקובעים מה נכון ומה לא היא חברה חסרת יציבות, ואת השלכות הכשל הזה אנו רואים כיום.
הספר משופע בדוגמאות רבות ובעולם מתוקן הוא היה ראוי להילמד בכל חוג כמבוא.

ט. 'היד השמאלית, הראי"ה קוק ותנועות הפועלים' / הרב אברהם וסרמן
"אינך חייב לעמוד בדום לשירת ההמנון כשמישהו מנצל זאת כדי לְכַיֵּס אותך" (ז'בוטינסקי).
לעיתים רבות חשים כך רבים לשמע אנשים המדברים גבוהה גבוהה בשם הרב קוק זצ"ל.
כלומר, לא משנה עד כמה המציאות מורכבת ומלאה עוול, תמיד יישלפו מן המותן הסיסמאות הרגילות על אחדות וממלכתיות והצפרדע התורנית תיבלע ללא שום חישוב מסלול מחדש.
הספר מתאר את תפיסותיהן של תנועות הפועלים שהקימו את המדינה ואת האופן המניפולטיבי

שבו פעלו וכיצד התמודד איתן הרב קוק באומץ, ביושרה ותוך חתירה לאמת בלבד. הספר הזה אקטואלי מאוד היות והתפיסות הללו שולטות עד היום. הערצה לדמותו של הרב קוק מובטחת לאחר הקריאה.

קשה לדמיין שה- 7/10 יכול היה להתרחש, או שנציג האחים המוסלמים מנסור עבאס היה מנורמל, לו היינו מתייחסים להתרעותיו של בן ארי

י. 'תיאוריות ציניות- כיצד אקטיביזם אקדמי הפך את הגזע, המגדר, והזהות לחזות הכול, ומדוע זה פוגע בכולם' / הלן פלקרוז, וג'יימס לינדזי

אם עדיין לא הושפעתם מתת התרבות שעליה יצא למלחמת חורמה נשיא ארה"ב טראמפ, תתפלאו לדעת שאתם נגד 'תנועת הצדק החברתי'.

התנועה מכונה "ווקיזם" (מלשון woke) "ערני", בשל אמונתה שהיא לבדה "התעוררה" לעוולות החברה. 'צדק חברתי' היא תיאוריה הרואה את העולם כבנוי ממערכי כוח וזכויות יתר. כל מערכת יחסים נתפסת כמשחק סכום אפס של מדכאים ומדוכאים.

ביחסים בינלאומיים, במשפחה, ביחס למוגבלים, ביחס לאדם כלפי עצמו ועוד.

למרות שזה נשמע מטורף והזוי, אין תיאוריה המשפיעה על חיינו כיום יותר ממנה. **הספר מצריך מאמץ אבל זה יהיה שווה.**